

Likvorea

Likvorea je odtékání mozkomíšního moku v důsledku komunikace mezi subarachnoidálním a extrakraniálním prostorem.

Vzniká nejčastěji traumatickým mechanismem.

- Při zlomenině v oblasti přední jámy lebni může vzniknout komunikace s dutinou nosní a úniku likvoru nosem – tzv. *rinorea*.
- Při frakturách kosti skalní může unikat likvor z ucha – tzv. *otorea*.
- Při masivním úniku likvoru vzniká **posttraumatická likvorová hypotenze**, která se klinicky projevuje téměř stejně jako syndrom nitrolební hypertenze.^[1]
- V iniciální fázi je často překryta krvácením z nosu či uší. Později má charakter vodnaté sekrece a bývá zaměňována za rýmu.
- Ve stoji a při předklonu dochází k akcentaci vytékání.
- Rizikem je rozvoj bakteriální meningitidy.

Diagnóza

- Anamnéza:
 - poranění hlavy,
 - operace splachnokrania,
 - vodnatý výtok, který závisí na poloze hlavy,
 - někdy poruchy čichu.
- Identifikace likvoru (biochemicky – hladina cukru, β 2-transferinu,...).
- Neuroradiologický průkaz komunikace – izotopová cisternografie či CT cisternografie.

Terapie

Konzervativní – většinou dochází k spontánnímu zhojení pouze klidem na lůžku. Pokud perzistuje déle než 2 týdny, volí se chirurgická léčba.

Komplikace

- Riziko nitrolební infekce.

Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (<https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Likvorea&action=history>) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.

Odkazy

Související články

- Kraniocerebrální traumata
- Intrakraniální hypertenze
- Hydrocefalus
- Mozkomíšní mok
- Cirkulace mozkomíšního moku

Reference

1. NEVŠÍMALOVÁ, Soňa, Evžen RŮŽIČKA a Jiří TICHÝ. *Neurologie*. 1. vydání. Praha : Galén, 2005. s. 163-170. ISBN 80-7262-160-2.

Použitá literatura

- NEVŠÍMALOVÁ, Soňa, Evžen RŮŽIČKA a Jiří TICHÝ. *Neurologie*. 1. vydání. Praha : Galén, 2005. s. 163-170. ISBN 80-7262-160-2.
- AMBLER, Zdeněk. *Základy neurologie*. 6. vydání. Praha : Galén, 2006. s. 171-181. ISBN 80-7262-433-4.

